

ทัศนคติของประชาชนที่มีต่อการบริหารงานด้านการพัฒนาสังคม
ขององค์การบริหารส่วนตำบลสินเจริญ อำเภอยะรัง
จังหวัดสุราษฎร์ธานี*

THE ATTITUDE OF PEOPLE TOWARDS WORK PERFORMANCE ON
SOCIAL DEVELOPMENT ASPECT OF SINJAROEN SUB DISTRICT
ADMINISTRATIVE ORGANIZATION PHRASANG DISTRICT
SURAT THANI PROVIN CETHAMMARAT MUNICIPALITY

สุภาวดี ช่อสม

Supawadee Chosom

กันตภณ หนูทองแก้ว

Kantaphon Nuthongkaew

มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขตศรีธรรมโศกราช

Mahamakut Buddhist University Srithammasokkaraj Campus, Thailand

E-mail: supawadee84430@gmail.com

บทคัดย่อ

บทความวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์ เพื่อศึกษา เปรียบเทียบ ศึกษาปัญหาข้อเสนอแนะ และแนวทางแก้ไข ทัศนคติของประชาชนที่มีต่อการบริหารงานด้านการพัฒนาสังคมของ องค์การบริหารส่วนตำบลสินเจริญ อำเภอยะรัง จังหวัดสุราษฎร์ธานี การวิจัยครั้งนี้ ใช้วิธี วิจัยเชิงปริมาณ กลุ่มตัวอย่าง จำนวน จำนวน 368 ครั้วเรือน วิธีการสุ่มตัวอย่างโดยใช้วิธีการ สุ่มอย่างมีระบบ (Systematic random sampling) เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย คือ แบบสอบถาม ตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือ ได้ค่าสัมประสิทธิ์แอลฟาของครอนบาคเท่ากับ 0.92 วิเคราะห์ข้อมูลเชิงปริมาณโดยสถิติเชิงพรรณนา ได้แก่ ร้อยละ ความถี่ ค่าเฉลี่ย ส่วน เบี่ยงเบนมาตรฐาน ผลการวิจัยพบว่า 1) ประชาชนมีทัศนคติต่อการบริหารงานด้านการพัฒนา สังคมขององค์การบริหารส่วนตำบลสินเจริญ อำเภอยะรัง จังหวัดสุราษฎร์ธานี โดยรวมทั้ง 5 ด้าน อยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.68$) ส่วนด้านการเมืองการปกครอง อยู่ระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 3.74$) 2) ผลการเปรียบเทียบระดับทัศนคติที่มีต่อการบริหารงานด้านการพัฒนาสังคม ขององค์การบริหารส่วนตำบลสินเจริญ อำเภอยะรัง จังหวัดสุราษฎร์ธานี ของประชาชน ที่มี เพศ อายุ ระดับการศึกษา ต่างกัน พบว่า แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001 ส่วนอาชีพ ต่างกัน พบว่า ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 3) ข้อเสนอแนะ

* Received 1 March 2020; Revised 28 March 2020; Accepted 2 April 2020

เกี่ยวกับปัญหาข้อเสนอแนะ ทศนคติของประชาชนที่มีต่อการบริหารงานด้านการพัฒนาสังคมขององค์การบริหารส่วนตำบลสินเจริญ อำเภอยะผา จังหวัดสุราษฎร์ธานี ในภาพรวม อยู่ในระดับมาก ($\bar{X}=3.59$) คือ ด้านเศรษฐกิจ มีการจัดกิจกรรมส่งเสริมสนับสนุนให้สมาชิกในสังคมมีการ รวมกลุ่มในรูปกลุ่มอาชีพไม่เต็มที่เท่าที่ควรและส่งเสริมสนับสนุนการพัฒนาโครงสร้างสาธารณูปโภคขั้นพื้นฐานที่จำเป็นต่อการดำรงชีวิตมีไม่มากนัก

คำสำคัญ: ทศนคติของประชาชน, การบริหารงานด้านการพัฒนาสังคม, องค์การบริหารส่วนตำบล

Abstract

The purpose of this research is to compare and study the problems and recommendations. And solutions People's Attitudes towards Social Development Administration of Sincharoen Subdistrict Administrative Organization, Phrasaeng District, Surat Thani Province This research Using quantitative research methods The sample consisted of 368 households. Systematic random sampling method The research instruments were questionnaires for instrument quality checking. The Cronbach's alpha coefficient was 0.92. The quantitative data was analyzed by descriptive statistics such as percentage, mean, standard deviation. The results of the research revealed that 1) The people have attitudes towards the social development administration of Sincharoen Subdistrict Administrative Organization, Phrasaeng District, Surat Thani Province, in total, 5 aspects are at the high level as for politics and government is the highest level ($\bar{X} = 3.74$). 2) The results of the comparison of the attitudes towards the social development administration of Sincharoen Subdistrict Administrative Organization, Phrasaeng District, Surat Thani Province of the people with different gender, age, education level, were different. Differences were statistically significant at the .001 level, while the different occupations were not significantly different at the .05 level. 3) Suggestions about problems For feedback The attitude of the people towards the social development administration of Sincharoen Subdistrict Administrative Organization, Phrasaeng District, Surat Thani Province in the high level ($\bar{X} = 3.59$) is the economy. Group in the form of a career group that is not good enough and should support the development of the structure There are not many basic public utilities that are essential to life.

Keywords: Attitude Of People, Work Performance On Social Development, Subdistrict Administration Organization

บทนำ

ประเทศที่มีการปกครองในระบอบประชาธิปไตย จะให้ความสำคัญกับการปกครองตนเองหรือการปกครองส่วนท้องถิ่นเป็นอย่างมาก หลักการสำคัญในการจัดระเบียบการปกครองประเทศตามอุดมการณ์ประชาธิปไตยประการสำคัญ คือ “การกระจายอำนาจการปกครอง” ทั้งนี้เพื่อให้การปกครองส่วนท้องถิ่นเป็นสถาบันการเมืองระดับพื้นฐานที่จะฝึกฝนให้พลเมืองเกิดความรู้ ความเข้าใจในกลไกและกระบวนการการเมืองตามระบอบประชาธิปไตย จากแนวคิดข้างต้นรัฐบาลได้ปรับปรุงโครงสร้างหน่วยงานภาครัฐให้มีความเหมาะสมตามภารกิจหน้าที่เพื่อลดความซ้ำซ้อน และให้เกิดเอกภาพ มีความคล่องตัวในการบริหารจัดการโดยได้ตราพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน (ฉบับที่ 5) พ.ศ. 2545 ส่งผลให้มีการจัดตั้งกรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่นขึ้น โดยมีภารกิจหน้าที่สำคัญในการส่งเสริมสนับสนุนให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมีการบริหารจัดการที่ดีตามหลักธรรมาภิบาลสร้างความเข้มแข็งให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น มีการตอบสนอง ความต้องการของประชาชนในท้องถิ่นและมีการบูรณาการ การแก้ไขปัญหาและพัฒนาท้องถิ่นได้อย่างมีประสิทธิภาพขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเป็นรูปแบบหนึ่งของการปกครองแบบกระจายอำนาจ (Decentralization) (พระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน (ฉบับที่ 5) , 2545)

องค์การบริหารส่วนตำบลเป็นรูปแบบของการบริหารส่วนท้องถิ่นรูปแบบใหม่ ที่เกิดขึ้นตามพระราชบัญญัติสภาตำบลและองค์การบริหารส่วนตำบลพ.ศ. 2537 ได้มีการจัดตั้งองค์การบริหารส่วนตำบลโดยการยกฐานะขึ้นจากสภาตำบลและองค์การบริหารส่วนตำบลรวมทั้งสิ้น 6,747 แห่งโดยแยกเป็นการจัดตั้งในปีพ.ศ. 2538 จำนวน 617 แห่งในปีพ.ศ. 2539 จำนวน 2,143 แห่งในปีพ.ศ. 2540 จำนวน 3,637 แห่งและในปีพ.ศ. 2542 จำนวน 350 แห่ง (พยอม วงศ์สารศรี, 2534) จึงนับได้ว่าองค์การบริหารส่วนตำบลเป็นหน่วยงานบริหารราชการส่วนท้องถิ่นมีพื้นที่ครอบคลุมทุกจังหวัดของประเทศ มีอำนาจหน้าที่ในการพัฒนาทั้งด้านเศรษฐกิจสังคม และวัฒนธรรมประเพณีตามพระราชบัญญัติสภาตำบลองค์การบริหารส่วนตำบลพ.ศ. 2537 ตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทยพ.ศ. 2540 และพระราชบัญญัติกำหนดแผนและขั้นตอนการกระจายอำนาจ ให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นพ.ศ. 2542 ตามกฎหมายอื่นๆที่เกี่ยวข้อง (อังคณา วงษ์นอก, 2547) การออกพระราชบัญญัติสภาตำบลและองค์การบริหารส่วนตำบลพ.ศ. 2537 นับว่าเป็นก้าวแรก ของรัฐบาลในการที่จะส่งเสริมการกระจายอำนาจและการปกครองไปสู่ประชาชนซึ่งเป็นวิธีหนึ่ง ที่ช่วยส่งเสริมความเข้มแข็งของชุมชนและองค์กรประชาชนเจตนารมณ์ของพระราชบัญญัตินี้ สอดคล้องกับทิศทางของแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติฉบับที่ 8 และเป็นไปตามกระแส การพัฒนาในระดับ

สากลที่เน้นการวางรากฐานของประชาธิปไตยให้มั่นคงการกระจายอำนาจสู่องค์กรระดับชุมชน เป็นแนวคิดที่ถ่ายโอนอำนาจการตัดสินใจ (สถาบันวิจัยเพื่อการพัฒนาประเทศไทย (TDRI), 2543) ซึ่งถือว่าเป็นการกระจายอำนาจการปกครองขึ้นพหุฐานของประเทศโดยแท้จริงอันเป็นการตอบสนองต่อนโยบายกระจายอำนาจสู่ท้องถิ่นของรัฐบาลตามระบอบประชาธิปไตย ซึ่งมุ่งที่จะให้อำนาจในการบริหารงานแก่หน่วยการปกครองส่วนท้องถิ่นเพื่อให้ท้องถิ่นเองมีความสามารถในการบริหารงานที่แก้ไขปัญหาเพื่อพัฒนาท้องถิ่นด้วยตนเองในขอบเขตและหน้าที่โดยไม่ต้องผ่านความเห็นชอบจากทางราชการส่วนกลางและส่วนภูมิภาคเหมือนเช่นในอดีตทำให้องค์การบริหารส่วนตำบลมีความคล่องตัวในการดำเนินบริหารงานให้มีความเจริญก้าวหน้าและตรงกับความต้องการ ของราษฎรในตำบลได้อย่างถึถ้วน (ภาคภูมิ โภชนกุล, 2541) องค์การบริหารส่วนตำบลสินเจริญ อยู่ในเขตภาคใต้ของประเทศไทยเป็นองค์การบริหารส่วนตำบล 1 ใน 7 องค์การบริหารส่วนตำบล ของอำเภอพระแสง

จังหวัดสุราษฎร์ธานี อยู่ห่างทิศใต้ของอำเภอพระแสงอยู่ห่างจากอำเภอประมาณ 23 กิโลเมตร ห่างจากจังหวัดสุราษฎร์ธานีประมาณ 110 กิโลเมตร องค์การบริหารส่วนสินเจริญ ดังกล่าวประสบปัญหาเกี่ยวกับการบริหารจัดการการพัฒนาสังคม ด้านครอบครัว ด้านการศึกษา ด้านเศรษฐกิจ ด้านการเมืองการปกครอง และ ด้านความเชื่อมั่นทางศีลธรรม ปัญหาดังกล่าวล้วนแล้วมีแตกต่างกันออกไป แต่อย่างไรก็ตาม องค์การบริหารส่วนตำบลสินเจริญ จะต้องแก้ปัญหาให้สำเร็จไปด้วยดีเพื่อประโยชน์สุขของประชาชน

ดังนั้นผู้วิจัยจึงมีความสนใจและอยากทราบว่าประชาชนในพื้นที่ มีทัศนคติต่อการบริหารงานด้านการพัฒนาสังคมขององค์การบริหารส่วนตำบลสินเจริญอำเภอพระแสง จังหวัดสุราษฎร์ธานี สามารถ จะได้ประโยชน์ หรือเพื่อเป็นต้นแบบให้หน่วยงานที่เกี่ยวข้องสามารถนำไปปรับใช้กับหน้าที่ในการพัฒนาตำบลทั้งในด้านเศรษฐกิจสังคม และวัฒนธรรม ป้องกันโรคและระงับโรคติดต่อ ส่งเสริมการศึกษา ศาสนา และส่งเสริมพัฒนาสตรี เด็กเยาวชน ผู้สูงอายุและผู้พิการ คุ้มครองดูแลและบำรุงรักษาทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมด้วย ส่งเสริมให้มีอุตสาหกรรมในครอบครัวแล้วยังมีหน้าที่บำรุง และส่งเสริมการประกอบอาชีพของราษฎร การปฏิบัติงานตามอำนาจหน้าที่ขององค์การบริหารส่วนตำบล ต้องเป็นไปเพื่อประโยชน์สุขของประชาชน และให้คำนึงถึงการมีส่วนร่วมของประชาชนในการจัดทำแผนพัฒนาองค์การบริหารส่วนตำบล เพื่อทำให้เกิดความเข้าใจในปัญหาและความต้องการของแต่ละฝ่ายได้อย่างถูกต้อง เพื่อให้การบริหารงานขององค์การบริหารส่วนตำบลมีประสิทธิภาพและประสิทธิผลในการปฏิบัติงาน และสามารถตอบสนองตามความต้องการของประชาชนในท้องถิ่นได้อย่างแท้จริง

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาทัศนคติของประชาชนที่มีต่อการบริหารงานด้านการพัฒนาสังคมขององค์การบริหารส่วนตำบลสินเจริญ อำเภอพระแสง จังหวัดสุราษฎร์ธานี

2. เพื่อเปรียบเทียบทัศนคติที่มีต่อการบริหารงานด้านการพัฒนาสังคมขององค์การบริหารส่วนตำบลสินเจริญ อำเภอยะรัง จังหวัดสุราษฎร์ธานี ของประชาชนที่มี เพศ อายุ อาชีพและการศึกษา ต่างกัน

3. เพื่อศึกษาปัญหาข้อเสนอแนะ และแนวทางแก้ไขของประชาชนที่มีต่อการบริหารงานด้านการพัฒนาสังคมขององค์การบริหารส่วนตำบลสินเจริญ อำเภอยะรัง จังหวัดสุราษฎร์ธานี

วิธีดำเนินการวิจัย

การศึกษาวิจัยเรื่อง “ทัศนคติของประชาชนที่มีต่อการบริหารงานด้านการพัฒนาสังคมขององค์การบริหารส่วนตำบลสินเจริญ อำเภอยะรัง จังหวัดสุราษฎร์ธานี ระเบียบวิธีวิจัยครั้งนี้เป็น การวิจัยเชิงปริมาณ ประชากร ได้แก่ ประชาชนในตำบลสินเจริญ อำเภอยะรัง จังหวัดสุราษฎร์ธานีจำนวน 9410 คน (สำนักงานบริหารทะเบียน, 2559) กลุ่มตัวอย่าง กลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ ประชาชนตำบลสินเจริญ อำเภอยะรัง จังหวัดสุราษฎร์ธานี กำหนดขนาดของกลุ่มตัวอย่าง โดยใช้ตาราง Krejcie และ Morgan ที่ระดับความคลาดเคลื่อนไม่เกิน .05 ได้กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 368 คน

เทคนิควิธีการสุ่มตัวอย่าง

วิธีการสุ่มตัวอย่าง ได้แก่ ใช้การสุ่มตามระดับชั้น (Stratified Random Sampling) (สงศรี ชมพวงค์, 2558) คำนวณหากลุ่มตัวอย่างโดยแบ่งประชากร คือ ประชาชน ตำบลสินเจริญ อำเภอยะรัง จังหวัดสุราษฎร์ธานี ออกเป็น 10 หมู่บ้านโดยใช้การสุ่มแบบเป็นสัดส่วนแล้วเทียบบัญชีไตรยางศ์ เพื่อหาจำนวนกลุ่มตัวอย่างจำนวน 368 คน ซึ่งมีวิธีคือ นำจำนวนกลุ่มตัวอย่างซึ่งได้หาขนาดไว้แล้ว 368 คน คูณกับจำนวนประชากรในแต่ละหมู่บ้าน และทำการหารด้วยประชากรทั้งหมดจะได้กลุ่มตัวอย่างแต่ละหมู่บ้าน จากนั้นเมื่อได้กลุ่มตัวอย่างครบทั้ง 368 คนแล้ว เพื่อต้องการให้ประชากรมีโอกาสถูกเลือกเท่าๆกัน จึงทำการสุ่มอย่างง่าย (Simple Random Sampling) โดยการจับฉลาก มีวิธีการคือ โดยใช้การเขียนหมายเลขตามบัญชีของประชาชนลงในฉลาก ม้วนใส่ภาชนะคลุกกันให้ทั่วถึงแล้วทำการหยิบขึ้นมาให้ได้กลุ่มตัวอย่างตามที่ต้องการ จนกระทั่งได้จำนวนกลุ่มตัวอย่างตามต้องการและเมื่อได้จำนวนกลุ่มตัวอย่างของแต่ละระดับหมู่บ้าน

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ แบบสอบถาม ซึ่งผู้วิจัยได้สร้างโดยทำการศึกษาจากเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องต่างๆ มาเป็นแนวทางในการจัดทำแบบสอบถาม สามารถแบ่งโครงสร้างของแบบสอบถามออกเป็น 3 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 แบบสอบถามปัจจัยส่วนบุคคล ประกอบด้วย เพศ อายุ อาชีพ การศึกษา ซึ่งเป็นแบบสอบถามแบบมีคำตอบให้เลือกตอบ

ตอนที่ 2 ข้อคำถามเกี่ยวกับทัศนคติของประชาชนที่มีต่อการบริหารงานด้านการพัฒนาสังคมขององค์การบริหารส่วนตำบลสินเจริญ อำเภอพระแสง จังหวัดสุราษฎร์ธานี เป็นลักษณะคำถามแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Scale) ตามแนวคิดของ ลิเคิร์ต (Likert) 5 ระดับ คือ มากที่สุด มาก ปานกลาง น้อย และน้อยที่สุด มี 3 ด้าน จำนวน 20 ข้อ โดยมีการให้คะแนนระดับบพบาพของชุมชนในการแก้ปัญหาคลิ่นกักตเซาะชายฝั่ง ตามหลักเกณฑ์การให้คะแนน (บุญชม ศรีสะอาด, 2560)

ตอนที่ 3 ข้อเสนอแนะเกี่ยวกับปัญหาและแนวทางแก้ไขทัศนคติของประชาชนที่มีต่อการบริหารงานด้านการพัฒนาสังคมขององค์การบริหารส่วนตำบลสินเจริญ อำเภอพระแสง จังหวัดสุราษฎร์ธานี เป็นลักษณะคำถามแบบปลายเปิดเพื่อให้ผู้ตอบแบบสอบถามแสดงความคิดเห็นโดยอิสระ

การสร้างและตรวจสอบคุณภาพของเครื่องมือ

ผู้วิจัยได้ดำเนินการสร้างแบบสอบถามตามขั้นตอนดังต่อไปนี้

1. กำหนดจุดมุ่งหมายหรือกรอบการวิจัยในการสร้างแบบสอบถาม
2. ศึกษาแนวคิด ทฤษฎี เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับทัศนคติของประชาชนที่มีต่อการบริหารงานด้านการพัฒนาสังคม เพื่อเป็นแนวทางในการสร้างแบบสอบถามให้ครอบคลุมชัดเจนตรงกับวัตถุประสงค์และกรอบแนวคิดในการวิจัย
3. เขียนนิยามปฏิบัติการให้ครอบคลุมเนื้อหาในแต่ละลักษณะที่ต้องการวัดและสร้างข้อคำถามตามนิยามไว้
4. นำร่างแบบสอบถามที่สร้างขึ้นหาความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา ได้ทำการหาความเที่ยงตรงโดยนำแบบสอบถามที่สร้างไปเสนอผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา (Content Validity) และคัดเลือกข้อคำถามที่มีค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) ตั้งแต่ .05 ขึ้นไป
5. นำแบบสอบถามที่ได้จากข้อที่ 4 ไปทำการทดลองใช้ (Try Out) กับชุมชนบ้านควนนิคม อำเภอพระแสง จังหวัดสุราษฎร์ธานี ที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง 30 คน เพื่อวิเคราะห์หาค่าความเชื่อมั่น (reliability) ของแบบสอบถาม โดยวิเคราะห์หาค่าสัมประสิทธิ์แอลฟา (α -Coefficient) ของครอนบาค (Cronbach) เท่ากับ 0.92
6. นำแบบสอบถามที่ได้จากข้อที่ 5 มาจัดพิมพ์แบบสอบถามฉบับสมบูรณ์เพื่อนำไปใช้ในการเก็บข้อมูลต่อไป

การเก็บรวบรวมข้อมูล

การศึกษารั้งนี้ ใช้วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูล 2 วิธีการ คือ ข้อมูลปฐมภูมิและข้อมูลทุติยภูมิ

ข้อมูลปฐมภูมิ

การเก็บรวบรวมข้อมูลจากจำนวนครัวเรือนในเขตตำบลสินเจริญ อำเภอยะแสง จังหวัดสุราษฎร์ธานี ที่เป็นประชากรกลุ่มตัวอย่าง โดยผู้วิจัยนำ แบบสอบถามไปส่ง มอบให้ถึงมือผู้ตอบด้วยตนเอง (Self-administered Questionnaire) และรอรับคืน เมื่อรับแล้วจะทำการตรวจคำตอบแบบสอบถามผู้ตอบคำถามครบถ้วนแล้วเพื่อให้ได้ข้อมูลวิจัยในลักษณะสมบูรณ์ครบถ้วน

ข้อมูลทุติยภูมิ

การรวบรวมข้อมูลจากเอกสาร (Documentary Study) โดยเก็บรวบรวมข้อมูลจากเอกสารทางวิชาการ บทความ รายงานการวิจัย วิทยานิพนธ์ หนังสือจากห้องสมุด เว็บไซต์ และฐานข้อมูลของหน่วยงานต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้อง เพื่อนำมาใช้ในการสนับสนุนกับปรากฏการณ์ที่ศึกษาให้มีความน่าเชื่อถือมากยิ่งขึ้น โดยคณะผู้วิจัยทำการศึกษาถึงแนวคิด ทฤษฎีการปฏิบัติการกิจในอำนาจหน้าที่ขององค์การบริหารส่วนตำบลตำบลสินเจริญ อำเภอยะแสง จังหวัดสุราษฎร์ธานี

การวิเคราะห์ข้อมูล

เมื่อได้รับแบบสอบถามจากกลุ่มตัวอย่างแล้ว ผู้วิจัยทำการตรวจสอบความถูกต้องสมบูรณ์ของข้อมูลทั้งหมด สร้างคู่มือลงรหัสนำข้อมูลลงรหัส จากนั้นนำข้อมูลที่ได้ลงรหัสเรียบร้อยแล้ว นำไปวิเคราะห์ข้อมูลด้วยเครื่องคอมพิวเตอร์ โดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูป ส่วนสถิติที่ใช้ได้แก่ ค่าความถี่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ค่า t-test ค่า F-test และเมื่อปรากฏว่า ค่า F มีนัยสำคัญทางสถิติ จึงได้ทดสอบความแตกต่างค่าคะแนนเฉลี่ยรายคู่ โดยใช้วิธี Scheffe

ผลการวิจัย

1. ทศคติของประชาชนที่มีต่อการบริหารงานด้านการพัฒนาสังคมขององค์การบริหารส่วนตำบลสินเจริญ อำเภอยะแสง จังหวัดสุราษฎร์ธานี ทั้ง 5 ด้าน ด้านอยู่ในระดับมาก ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.68 เมื่อพิจารณารายด้านจากค่าเฉลี่ยมากไปน้อย ได้ดังนี้ ได้แก่ ด้านการเมืองการปกครอง ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.74 ด้านการศึกษาและด้านความเชื่อมั่นทางศีลธรรม ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.70 ด้านครอบครัว ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.68 และด้านเศรษฐกิจ ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.60

1.1 ด้านการเมืองการปกครอง โดยรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ข้อที่ 5 ที่ว่ามีการจัดกิจกรรมส่งเสริมการออกกฎระเบียบที่มีความชอบ ธรรม ยุติธรรม และมีประโยชน์ตามความต้องการของประชาชน มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด รองลงมาคือ ข้อที่ 2 ที่ว่า มีการจัดกิจกรรมส่งเสริม พัฒนาจิตสำนึกของให้สมาชิกใน สังคม ให้มีความรับผิดชอบ และรู้จักใช้สิทธิ หน้าที่ในทาง สร้างสรรค์ ส่วนข้อที่ 1 ที่ว่า มีการจัดกิจกรรมส่งเสริมการกระจายอำนาจไปสู่ท้องถิ่นให้มี สิทธิ ในการดูแล และพัฒนาท้องถิ่นตามความต้องการของสมาชิก ในสังคม มีค่าเฉลี่ยน้อยสุด ตามลำดับ

1.2 ด้านการศึกษา โดยรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ข้อที่ 1 ที่ว่ามีการจัดกิจกรรมส่งเสริมการจัดการศึกษาทั้งในระบบ นอก ระบบ และการศึกษาตามอัธยาศัย มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด รองลงมาคือ ข้อที่ 5 ที่ว่า มีการจัดกิจกรรมส่งเสริมให้สมาชิกในสังคมรู้จักใช้ความรู้ในการรักษาสุขภาพอนามัยให้แข็งแรง ส่วนข้อที่ 2 ที่ว่า มีการจัดกิจกรรมส่งเสริมให้สมาชิกในสังคมได้รับการศึกษา อย่างทั่วถึงและเท่าเทียมกัน มีค่าเฉลี่ยน้อยสุดตามลำดับ

1.3 ด้านความเชื่อมั่นทางศีลธรรม โดยรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ข้อที่ 4 ที่ว่ามีการจัดกิจกรรมส่งเสริม สนับสนุนให้สมาชิกในสังคมปฏิบัติตามหลักธรรม ของศาสนา มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด รองลงมาคือ ข้อที่ 3 ที่ว่า มีการจัดกิจกรรมส่งเสริมให้วัดเป็นศูนย์กลางการพัฒนา สวัสดิการสังคม ส่วนข้อที่ 2 ที่ว่า มีการจัดกิจกรรมส่งเสริมสนับสนุนให้สมาชิกในสังคม มีความสามัคคี ช่วยเหลือเกื้อกูลซึ่งกันและกัน และมีความรักความเมตตา ซึ่งกันและกัน มีค่าเฉลี่ย น้อยสุด ตามลำดับ

1.4 ด้านครอบครัว โดยรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ข้อที่ 4 ที่ว่ามีการจัดกิจกรรมส่งเสริมให้สมาชิกในสังคมมีความกตัญญูรู้คุณ ต่อบุพการี มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด รองลงมาคือ ข้อที่ 5 ที่ว่ามีการจัดกิจกรรมส่งเสริมให้ครอบครัวทำหน้าที่อบรมสมาชิกที่ เกิดมาใหม่ให้รู้จักและปฏิบัติตามกฎเกณฑ์ที่ดีของสังคม ส่วนข้อที่ 3 ที่ว่า มีการจัดกิจกรรมส่งเสริมให้สมาชิกในสังคมมีความอบอุ่น อารมณ์ดีในครอบครัว มีค่าเฉลี่ยน้อยสุด

1.5 ด้านเศรษฐกิจ โดยรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ข้อที่ 1 ที่ว่ามีการจัดกิจกรรมส่งเสริมการผลิตเพื่อการบริโภคอย่างเพียงพอ ภายในครอบครัว และชุมชน มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด รองลงมาคือ ข้อที่ 4 ที่ว่า มีการจัดกิจกรรมส่งเสริมสนับสนุนการพัฒนาโครงสร้าง สาธารณูปโภคขั้นพื้นฐานที่จำเป็นต่อการดำรงชีวิต ส่วนข้อที่ 2 ที่ว่า มีการจัดกิจกรรมส่งเสริมสนับสนุนให้สมาชิกในสังคมมีการ รวมกลุ่มในรูปกลุ่มอาชีพ มีค่าเฉลี่ยน้อยสุดตามลำดับ

2. ผลการเปรียบเทียบระดับทัศนคติที่มีต่อการบริหารงานด้านการพัฒนาสังคมขององค์การบริหารส่วนตำบลสินเจริญ อำเภอพระแสง จังหวัดสุราษฎร์ธานี ของประชาชน ที่มีเพศ อายุ ระดับการศึกษา ต่างกัน พบว่า แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001 ส่วนอาชีพ ต่างกัน พบว่า ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

3. ข้อเสนอแนะเกี่ยวกับแนวทางแก้ไขทัศนคติของประชาชนที่มีต่อการบริหารงานด้านการพัฒนาสังคมขององค์การบริหารส่วนตำบลสินเจริญ อำเภอพระแสง จังหวัดสุราษฎร์ธานี โดยเรียงลำดับตามความถี่จากมากไปหาน้อย พบว่า ด้านเศรษฐกิจ มีความถี่มากที่สุด คือ ควรจัดกิจกรรมส่งเสริมสนับสนุนให้สมาชิกในสังคมมีการ รวมกลุ่มในรูปกลุ่มอาชีพควรส่งเสริมสนับสนุนการพัฒนาโครงสร้าง สาธารณูปโภคขั้นพื้นฐานที่จำเป็นต่อการดำรงชีวิต รองลงมา ด้านการศึกษา คือ ควรจัดกิจกรรมส่งเสริมให้สมาชิกในสังคมได้รับการศึกษาให้ทั่วถึงควรจัด

กิจกรรมส่งเสริมให้สมาชิกในสังคมรู้จักใช้ความรู้ใน การรักษาสุขภาพอนามัยให้แข็งแรง และด้านการเมืองการปกครอง มีความถ้อยทีสุด คือ ควรมีการเผยแพร่ข้อมูลข่าวสารทางราชการต่อชุมชนยังมีน้อย ควรเปิดโอกาสให้ประชาชนมีส่วนร่วมในการประเมินผลงาน

อภิปรายผล

1. การอภิปรายผลเพื่อตอบวัตถุประสงค์ ข้อที่ 1 คือ ศึกษาทัศนคติของประชาชนที่มีต่อการบริหารงานด้านการพัฒนาสังคมขององค์การบริหารส่วนตำบลสินเจริญ อำเภอยะแสง จังหวัดสุราษฎร์ธานี โดยรวมทั้ง 5 ด้าน มีค่าแปรผล อยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาในภาพรวมเป็นรายด้าน พบว่า ประชาชนมีทัศนคติต่อการบริหารงานด้านการพัฒนาสังคมขององค์การบริหารส่วนตำบลสินเจริญ อำเภอยะแสง จังหวัดสุราษฎร์ธานี โดยรวมทั้ง 5 ด้าน อยู่ในระดับมาก อภิปรายผลได้ว่า การบริหารงานด้านการพัฒนาสังคมขององค์การบริหารส่วนตำบลสินเจริญ อำเภอยะแสง จังหวัดสุราษฎร์ธานี มีการสร้างจิตสำนึกให้บุคลากรทุกคนมีความรับผิดชอบต่อนหน้าที่ที่ตนได้รับมอบหมาย ผู้บริหารควรกำหนดนโยบายและมีแผนแม่บทอย่างชัดเจนเป็นลายลักษณ์อักษร ที่สามารถนำนโยบายไปปฏิบัติเป็นรูปธรรมได้ ควรเปิดโอกาสให้บุคลากรขององค์การบริหารส่วนได้มีส่วนร่วมในการทำงานร่วมกัน การดำเนินงานต่าง ๆ มีความโปร่งใสตรวจสอบได้ พัฒนาศักยภาพให้สามารถใช้ทรัพยากรอย่างคุ้มค่า และมีประสิทธิภาพสูงสุด ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ วาสนา อุ๋นรอด ในประเด็นระดับระบบการพัฒนาสังคมขององค์การบริหารส่วนตำบล ในเขตอำเภอบางพลี จังหวัดสมุทรปราการ ในด้านระดับระบบการพัฒนาสังคมขององค์การบริหารส่วนตำบล ในเขตอำเภอบาง พลี จังหวัดสมุทรปราการ เมื่อพิจารณารายด้าน ของระบบการพัฒนาสังคม พบว่า มีระบบการพัฒนาสังคมทั้ง 5 ด้าน อยู่ในระดับมาก (วาสนา อุ๋นรอด, 2557)

ด้านการเมืองการปกครอง พบว่า ประชาชนมีทัศนคติต่อการบริหารงานด้านการพัฒนาสังคมขององค์การบริหารส่วนตำบลสินเจริญ อำเภอยะแสง จังหวัดสุราษฎร์ธานี โดยรวมทั้ง 5 ด้าน อยู่ในระดับมาก ทั้งนี้ อภิปรายได้ว่า ประชาชนมีความพึงพอใจต่อการบริหารงานด้านการพัฒนาสังคมขององค์การบริหารส่วนตำบลสินเจริญ ไม่ว่าจะเป็นการจัดกิจกรรมส่งเสริมและพัฒนาคุณธรรมจริยธรรมให้ สมาชิกมีคุณสมบัติเป็นพลเมืองที่ดีของสังคม มีการจัดกิจกรรมส่งเสริมให้สมาชิกในสังคมรู้จักอดออม และ รู้จักการใช้สอยเงินอย่างประหยัด และเกิดประโยชน์สูงสุด มีการจัดกิจกรรมส่งเสริมให้สมาชิกในสังคมมีความโอปปาติก อาริต่อกัน ในครอบครัว มีการจัดกิจกรรมส่งเสริมให้สมาชิกในสังคมมีความกตัญญูรู้คุณ ต่อบุพการี มีการจัดกิจกรรมส่งเสริมให้ครอบครัวทำหน้าที่อบรมสมาชิกที่ เกิดมาใหม่ให้รู้จักและปฏิบัติตามกฎเกณฑ์ที่ดีของสังคม จึงทำให้ผลการวิจัยออกมาเป็นเช่นนี้ ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ ศตพล พนิชศักดิ์พัฒนา ในประเด็นที่ว่า ประชาชนมีทัศนคติต่อการบริหารงานด้านการพัฒนาสังคม ด้านการเมืองการปกครอง อยู่ในระดับมาก (ศตพล พนิชศักดิ์พัฒนา, 2556)

ด้านเศรษฐกิจ พบว่า ประชาชนมีทัศนคติต่อการบริหารงานด้านการพัฒนาสังคมขององค์การบริหารส่วนตำบลสินเจริญ อำเภอสว่าง จังหวัดสุราษฎร์ธานี ด้านเศรษฐกิจ โดยรวมอยู่ในระดับมาก ทั้งนี้ อภิปรายได้ว่า ถึงแม้ว่าด้านนี้จะมีค่าเฉลี่ยต่ำที่สุดแต่ก็มีค่าแปลผลอยู่ในระดับมาก แสดงให้เห็นว่า ประชาชนมีความพึงพอใจต่อการบริหารงานด้านการพัฒนาสังคมขององค์การบริหารส่วนตำบลสินเจริญ ไม่ว่าจะเป็นการจัดกิจกรรมส่งเสริมการผลิตเพื่อการบริโภคอย่างเพียงพอ ภายในครอบครัวและชุมชน มีการจัดกิจกรรมส่งเสริมสนับสนุนให้สมาชิกในสังคมมีการ รวมกลุ่มในรูปกลุ่มอาชีพ มีการจัดกิจกรรมส่งเสริมระบบเฉพาะวิสาหกิจชุมชนควบคู่ กับการพัฒนาความรู้ด้านการจัดการ การตลาด และทักษะในการประกอบอาชีพ มีการจัดกิจกรรมส่งเสริมสนับสนุนการพัฒนาโครงสร้าง สาธารณูปโภคขั้นพื้นฐานที่จำเป็นต่อการดำรงชีวิต จึงทำให้ผลการวิจัยออกมาเป็นเช่นนี้ ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ รัตนารณ มั่นศรีจันทร์ ในประเด็นที่ว่า ประชาชนมีทัศนคติต่อการบริหารงานด้านการพัฒนาสังคม ด้านเศรษฐกิจ อยู่ในระดับมาก (รัตนารณ มั่นศรีจันทร์, 2559)

ด้านครอบครัว พบว่า ประชาชนมีทัศนคติต่อการบริหารงานด้านการพัฒนาสังคมขององค์การบริหารส่วนตำบลสินเจริญ อำเภอสว่าง จังหวัดสุราษฎร์ธานี ด้านครอบครัว โดยรวมอยู่ในระดับมาก ทั้งนี้ อภิปรายได้ว่า ประชาชนมีความพึงพอใจต่อการบริหารงานด้านการพัฒนาสังคมขององค์การบริหารส่วนตำบลสินเจริญ ไม่ว่าจะเป็นการจัดกิจกรรมส่งเสริมและพัฒนาคุณธรรมจริยธรรมให้ สมาชิกมีคุณสมบัติเป็นพลเมืองที่ดีของสังคม มีการจัดกิจกรรมส่งเสริมให้สมาชิกในสังคมรู้จักอดออม และ รู้จักการใช้สอยเงินอย่างประหยัด และเกิดประโยชน์สูงสุดมีการจัดกิจกรรมส่งเสริมให้สมาชิกในสังคมมีความโอบอ้อมอารีต่อกัน ในครอบครัว มีการจัดกิจกรรมส่งเสริมให้สมาชิกในสังคมมีความกตัญญูรู้คุณ ต่อบุพการี มีการจัดกิจกรรมส่งเสริมให้ครอบครัวทำหน้าที่อบรมสมาชิกที่ เกิดมาใหม่ให้รู้จักและปฏิบัติตามกฎเกณฑ์ที่ดีของสังคม ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ นางรัชณี คงถาวร (2558) ได้ศึกษาวิจัยเรื่อง “ความคิดเห็นของประชาชนต่อการบริการของเทศบาลเมืองเบตง”) ในประเด็นที่ว่า ประชาชนมีทัศนคติต่อการบริหารงานด้านการพัฒนาสังคม ด้านครอบครัว อยู่ในระดับมาก

ด้านการศึกษา พบว่า ประชาชนมีทัศนคติต่อการบริหารงานด้านการพัฒนาสังคมขององค์การบริหารส่วนตำบลสินเจริญ อำเภอสว่าง จังหวัดสุราษฎร์ธานี ด้านการศึกษา โดยรวมอยู่ในระดับมาก ทั้งนี้ อภิปรายได้ว่า ประชาชนมีความพึงพอใจต่อการบริหารงานด้านการพัฒนาสังคมขององค์การบริหารส่วนตำบลสินเจริญ ไม่ว่าจะเป็นการจัดกิจกรรมส่งเสริมการจัดการศึกษาทั้งในระบบ นอก ระบบ และการศึกษาตามอัธยาศัยมีการจัดกิจกรรมส่งเสริมให้สมาชิกในสังคมได้รับการศึกษา อย่างทั่วถึงและเท่าเทียมกัน มีการจัดกิจกรรมส่งเสริมให้สมาชิกในสังคมพัฒนาโลกทัศน์ เกี่ยวกับชีวิตที่กว้างไกล และสามารถรับรู้สถานการณ์ต่าง ๆ ที่เกิดขึ้น ในโลก มีการจัดกิจกรรมส่งเสริมให้สมาชิกในสังคมรู้จักสังคมที่ตนอยู่ อาศัยว่ามีประวัติความเป็นมาวัฒนธรรม สภาพแวดล้อม และปัญหา เป็นอย่างไร มีการจัด

กิจกรรมส่งเสริมให้สมาชิกในสังคมรู้จักใช้ความรู้ใน การรักษาสุขภาพอนามัยให้แข็งแรง ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ น้อย ศรียะ ได้ศึกษาวิจัยเรื่อง” ทศนคติของประชาชนที่มีต่อการบริหารจัดการโครงการพัฒนาศักยภาพหมู่บ้าน ชุมชน SML: ศึกษาเฉพาะกรณีอำเภอหางดง จังหวัดเชียงใหม่” ในประเด็นที่ว่า ประชาชนมีทัศนคติต่อการบริหารงานด้านการพัฒนาสังคม ด้านการศึกษา อยู่ในระดับมาก (น้อย ศรียะ, 2559)

ด้านความเชื่อมั่นทางศีลธรรม พบว่า ประชาชนมีทัศนคติต่อการบริหารงาน ด้านการพัฒนาสังคมขององค์การบริหารส่วนตำบลสินเจริญ อำเภอพระแสง จังหวัดสุราษฎร์ธานี ด้านความเชื่อมั่นทางศีลธรรม โดยรวมอยู่ในระดับมาก ทั้งนี้ อภิปรายได้ว่า ประชาชนมีความพึงพอใจต่อการบริหารงานด้านการพัฒนาสังคมขององค์การบริหารส่วนตำบลสินเจริญ ไม่ว่าจะเป็นการจัดกิจกรรมส่งเสริม สนับสนุนให้สมาชิกในสังคมมีความ สามัคคี ช่วยเหลือเกื้อกูลซึ่งกันและกัน และมีความรักความเมตตา ซึ่งกันและกัน มีการจัดกิจกรรมส่งเสริมให้วัดเป็นศูนย์กลางการพัฒนา สวัสดิการสังคม มีการจัดกิจกรรมส่งเสริม สนับสนุนให้สมาชิกในสังคมปฏิบัติตามหลักธรรมของศาสนา มีการจัดกิจกรรมส่งเสริม สนับสนุนการบูรณะ ซ่อมแซม บำรุงรักษา โบราณสถาน สถาปัตยกรรม ให้เป็นแหล่งท่องเที่ยว ทางวัฒนธรรม จึงทำให้ผลการวิจัยออกมาเป็นเช่นนี้ ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ อนุชา เขียนขึ้น ได้ศึกษาวิจัยเรื่อง” ทศนคติของประชาชนที่มีต่อการปฏิบัติหน้าที่ : กรณีศึกษาเฉพาะกรณีองค์การบริหารส่วนตำบลตากฟ้า อำเภอนครชัยศรี จังหวัดนครปฐม” ในประเด็นที่ว่า ประชาชนมีทัศนคติต่อการบริหารงานด้านการพัฒนาสังคม ด้านความเชื่อมั่นทางศีลธรรม อยู่ในระดับมาก (อนุชา เขียนขึ้น, 2557)

2. ผลการเปรียบเทียบระดับทัศนคติที่มีต่อการบริหารงานด้านการพัฒนาสังคมของ องค์การบริหารส่วนตำบลสินเจริญ อำเภอพระแสง จังหวัดสุราษฎร์ธานี ของประชาชน ที่มี เพศ อายุ ระดับการศึกษา ต่างกัน พบว่า แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001 ส่วนอาชีพ ต่างกัน พบว่า ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ดังนี้

เพศ ประชาชนที่มีเพศต่างกันมีทัศนคติต่อการบริหารงานด้านการพัฒนาสังคมขององค์การบริหารส่วนตำบลสินเจริญ อำเภอพระแสง จังหวัดสุราษฎร์ธานี โดยรวมทั้ง 5 ด้าน แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001 โดยเพศหญิงมีทัศนคติต่อการบริหารงานด้านการพัฒนาสังคมขององค์การบริหารส่วนตำบลสินเจริญ มากกว่าเพศชาย ผลการวิจัยเป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้

อายุ ประชาชนอายุต่างกัน มีทัศนคติต่อการบริหารงานด้านการพัฒนาสังคมขององค์การบริหารส่วนตำบลสินเจริญ อำเภอพระแสง จังหวัดสุราษฎร์ธานี แตกต่างกัน ผลการวิจัยพบว่า ประชาชนที่มีอายุต่างกันมีทัศนคติต่อการบริหารงานด้านการพัฒนาสังคมขององค์การบริหารส่วนตำบลสินเจริญ อำเภอพระแสง จังหวัดสุราษฎร์ธานี โดยรวมทั้ง 5 ด้าน แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001 ผลการวิจัยเป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้

ระดับการศึกษา ประชาชนที่มีระดับการศึกษาต่างกัน มีทัศนคติต่อการบริหารงานด้านการพัฒนาสังคมขององค์การบริหารส่วนตำบลสินเจริญ อำเภอยะแสง จังหวัดสุราษฎร์ธานี แตกต่างกัน ผลการวิจัย พบว่า ประชาชนที่มีระดับการศึกษาต่างกันมีทัศนคติต่อการบริหารงานด้านการพัฒนาสังคมขององค์การบริหารส่วนตำบลสินเจริญ อำเภอยะแสง จังหวัดสุราษฎร์ธานี โดยรวมทั้ง 6 ด้าน แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001 ผลการวิจัยเป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้

อาชีพ ประชาชนที่มีอาชีพต่างกัน มีทัศนคติต่อการบริหารงานด้านการพัฒนาสังคมขององค์การบริหารส่วนตำบลสินเจริญ อำเภอยะแสง จังหวัดสุราษฎร์ธานี แตกต่างกัน ผลการวิจัยพบว่า ประชาชนที่มีอาชีพต่างกันมีทัศนคติต่อการบริหารงานด้านการพัฒนาสังคมขององค์การบริหารส่วนตำบลสินเจริญ อำเภอยะแสง จังหวัดสุราษฎร์ธานี โดยรวมทั้ง 5 ด้าน ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ผลการวิจัยไม่เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้

3. ข้อเสนอแนะเกี่ยวกับแนวทางแก้ไขทัศนคติของประชาชนที่มีต่อการบริหารงานด้านการพัฒนาสังคมขององค์การบริหารส่วนตำบลสินเจริญ อำเภอยะแสง จังหวัดสุราษฎร์ธานี โดยเรียงลำดับตามความถี่จากมากไปหาน้อย พบว่า ด้านเศรษฐกิจ มีความถี่มากที่สุด คือ ควรจัดกิจกรรมส่งเสริมสนับสนุนให้สมาชิกในสังคมมีการ รวมกลุ่มในรูปแบบกลุ่มอาชีพควรส่งเสริมสนับสนุนการพัฒนาโครงสร้าง สาธารณูปโภคขั้นพื้นฐานที่จำเป็นต่อการดำรงชีวิต รองลงมา ด้านการศึกษา คือ ควรจัดกิจกรรมส่งเสริมให้สมาชิกในสังคมได้รับการศึกษาให้ถึงขีดจำกัด กิจกรรมส่งเสริมให้สมาชิกในสังคมรู้จักใช้ความรู้ใน การรักษาสุขภาพอนามัยให้แข็งแรง และด้านการเมืองการปกครอง มีความถี่น้อยที่สุด คือ ควรมีการเผยแพร่ข้อมูลข่าวสารทางราชการต่อชุมชนยังน้อย ควรเปิดโอกาสให้ประชาชนมีส่วนร่วมในการประเมินผลงาน

องค์ความรู้ใหม่

องค์ความรู้ใหม่ ที่ได้จากการวิจัย คือ การบริหารงานด้านการพัฒนาสังคมคือนโยบายขององค์การบริหารส่วนตำบล ทั้ง 5 ด้าน ที่ศึกษามาข้างต้น คือ ด้านการเมืองการปกครอง การจัดกิจกรรมส่งเสริมและพัฒนาคุณธรรมจริยธรรมให้ สมาชิกมีคุณสมบัติเป็นพลเมืองที่ดีของสังคมด้านเศรษฐกิจ ไม่ว่าจะเป็นการจัดกิจกรรมส่งเสริมการผลิตเพื่อการบริโภคอย่างเพียงพอ ควบคู่ กับการพัฒนาความรู้ด้านการจัดการ การตลาด และทักษะในการ ประกอบอาชีพ ด้านครอบครัวจะเป็นการจัดกิจกรรมส่งเสริมและพัฒนาคุณธรรมจริยธรรมให้ สมาชิกมีคุณสมบัติเป็นพลเมืองที่ดีของสังคมมีการจัดกิจกรรมส่งเสริมให้สมาชิกในสังคมรู้จักอดออม และ รู้จักการ ใช้สอยเงินอย่างประหยัดและเกิดประโยชน์สูงสุดมีการจัดกิจกรรมส่งเสริมให้สมาชิกในสังคมมีความอบอุ่น อารดีต่อกันในครอบครัว ด้านการศึกษาการจัดกิจกรรมส่งเสริมการจัดการศึกษาทั้งในระบบ นอกกระบบ และการศึกษาตามอัธยาศัยมีการจัดกิจกรรมส่งเสริมให้สมาชิกในสังคม

ได้รับการศึกษา อย่างทั่วถึง และเท่าเทียมกัน มีการจัดกิจกรรมส่งเสริมให้สมาชิกในสังคมพัฒนาโลกทัศน์ เกี่ยวกับชีวิตที่กว้างไกล และสามารถรับรู้สถานการณ์ต่าง ๆ ที่เกิดขึ้น ในโลก และด้านความเชื่อมั่นทางศีลธรรมการจัดกิจกรรมส่งเสริม สนับสนุนให้สมาชิกในสังคมมีความสามัคคี ช่วยเหลือเกื้อกูลซึ่งกันและกัน และมีความรักความเมตตา ซึ่งกันและกัน สามารถนำนโยบายไปปฏิบัติเป็นรูปธรรมได้ ควรเปิดโอกาสให้บุคลากรขององค์การบริหารส่วนได้มีส่วนร่วมในการทำงานร่วมกัน การดำเนินงานต่าง ๆ มีความโปร่งใสตรวจสอบได้ พัฒนาบุคลากรให้สามารถใช้ทรัพยากรอย่างคุ้มค่า และมีประสิทธิภาพสูงสุด

สรุป/ข้อเสนอแนะ

การพัฒนาชุมชนเป็นการพัฒนาประเภทหนึ่งที่มีเอกลักษณ์เป็นของตนเอง โดยมีปรัชญา แนวความคิด หลักการและวิธีการปฏิบัติที่เป็นลักษณะเฉพาะของตนเอง ซึ่งตั้งอยู่บนพื้นฐานดั้งเดิม คือ เป็นกระบวนการให้การศึกษาแก่ประชาชนเพื่อพัฒนาความรู้ ความคิดให้มีศักยภาพและสามารถพึ่งตนเองได้หรือช่วยตนเองได้ในทุกด้าน ดังนั้น การพัฒนาชุมชนจึงเป็นการพัฒนาศักยภาพของมนุษย์ ให้ครบถ้วนถึงความพร้อมในทุกด้าน เพื่อที่จะสามารถจัดการกับปัญหาและความต้องการต่าง ๆ ของ ตนเองได้ การดำเนินงานด้านการพัฒนาชุมชนเป็นเรื่องที่ละเอียดอ่อนและต้องการผู้ปฏิบัติงานที่มี สมรรถภาพ

ดังนั้น เพื่อให้การพัฒนาชุมชนมีการเปลี่ยนแปลงไปในทางที่ดีขึ้น หรือเจริญขึ้น ทั้งในด้านการเมือง เศรษฐกิจ สังคม และวัฒนธรรม ตลอดจนการยกระดับคุณภาพชีวิตของประชาชนในชุมชนให้ดีขึ้น ประชาชนในชุมชนนั้น ๆ ร่วมกันวางแผนและลงมือกระทำการ กำหนดว่ากลุ่มของตนและของแต่ละคนต้องการ และมีปัญหาอะไร เพื่อให้ได้มาในสิ่งที่ต้องการ และสามารถแก้ไขปัญหานั้น โดยใช้ทรัพยากรในชุมชนให้มากที่สุด ถ้าจำเป็นอาจขอความช่วยเหลือจากรัฐบาลและองค์กรต่าง ๆ สนับสนุน

เอกสารอ้างอิง

- น้อย ศรียะ. (2559). ทศนคติของประชาชนที่มีต่อการบริหารจัดการโครงการพัฒนาศักยภาพหมู่บ้านชุมชน SML: ศึกษาเฉพาะกรณีอำเภอหางดง จังหวัดเชียงใหม่. ใน *วิทยานิพนธ์รัฐประศาสนศาสตร์ สาขาวิชานโยบายสาธารณะ*. วิทยาลัยสื่อสารการเมือง มหาวิทยาลัยเกริก.
- บุญชม ศรีสะอาด. (2560). *การวิจัยเบื้องต้น*. (พิมพ์ครั้งที่ 10). กรุงเทพมหานคร: สุวีริยาสาส์น.
- พยอม วงศ์สารศรี. (2534). *การบริหารบุคคล*. กรุงเทพมหานคร: พรานนกการพิมพ์.
- พระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน (ฉบับที่ 5) . (2545). *ราชกิจจานุเบกษา เล่มที่ 119 ตอนที่ 99 ก (2 ตุลาคม 2545)*.

- ภาคภูมิ โภชนกุล. (2541). *การมีส่วนร่วมในการพัฒนาชนบทของคณะกรรมการองค์การบริหารส่วนตำบล*. กรุงเทพมหานคร: วิญญูชน.
- รัตนารณ มั่นศรีจันทร์. (2559). ทศนคติของประชาชนจังหวัดเพชรบุรีที่มีต่อการบริหารงานขององค์การบริหารส่วนจังหวัดเพชรบุรี: ศึกษาในห้วงเวลา ปี 2559. ใน *วิทยานิพนธ์ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาสื่อสารการเมือง*. วิทยาลัยสื่อสารการเมือง มหาวิทยาลัยเกริก.
- วาสนา อุ๋นรอด. (2557). ระบบการพัฒนาสังคมขององค์การบริหารส่วนตำบล: กรณีศึกษาองค์การบริหารส่วนตำบล ในเขตอำเภอบางพลี จังหวัดสมุทรปราการ. ใน *วิทยานิพนธ์ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาสื่อสารการเมือง*. วิทยาลัยสื่อสารการเมือง มหาวิทยาลัยเกริก.
- ศตพล พนิชศักดิ์พัฒนา. (2556). ทศนคติของประชาชนชาวจังหวัดสกลนครที่มีต่อการบริหารงานขององค์การบริหารส่วนจังหวัดสกลนคร. ใน *วิทยานิพนธ์ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาสื่อสารการเมือง*. วิทยาลัยสื่อสารการเมือง มหาวิทยาลัยเกริก.
- สงศรี ชมพูนุศ. (2558). *ระเบียบวิธีวิจัยทางสังคมศาสตร์ (พิมพ์ครั้งที่ 2)*. นครศรีธรรมราช: สำนักพิมพ์มหาวิทยาลัย มหามกุฏราชวิทยาลัย.
- สถาบันวิจัยเพื่อการพัฒนาประเทศไทย (TDRI). (2543). สังคมโปร่งใสไร้ทุจริต. ใน *การสัมมนาวิชาการ TDRI ประจำปี 2545 วันที่ 18 – 19 พฤศจิกายน ณ โรงแรมแอมบาสเดอร์ จังหวัดชลบุรี*. สถาบันวิจัยเพื่อการพัฒนาประเทศไทย.
- สำนักงานบริหารทะเบียน. (2559). ข้อมูลตามทะเบียนราษฎรอำเภอพระแสง จังหวัดสุราษฎร์ธานี. เรียกใช้เมื่อ 3 กันยายน 2559 จาก http://stat.bora.dopa.go.th/stat/xstat/new/POPHSE/stat_t59.txt
- อนุชา เขียนขึ้น. (2557). ทศนคติของประชาชนที่มีต่อการปฏิบัติหน้าที่ : กรณีศึกษาเฉพาะกรณีองค์การบริหารส่วนตำบลตากฟ้า อำเภอนครชัยศรี จังหวัดนครปฐม. ใน *วิทยานิพนธ์รัฐประศาสนศาสตร์ สาขาวิชานโยบายสาธารณะ*. วิทยาลัยสื่อสารการเมือง มหาวิทยาลัยเกริก.

อังคณา วงษ์นอก. (2547). การบริหารในการวางแผนพัฒนาองค์การบริหารส่วนตำบลเพื่อเสริมสร้างการมีส่วนร่วมของประชาชนในเขตอำเภอนาดูน จังหวัดมหาสารคาม. ใน *วิทยานิพนธ์รัฐประศาสนศาสตร์ สาขาวิชานโยบายสาธารณะ*. มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.